

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 704/05
23.02.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Slobodana Rašića, predsednika veća, dr Gligorija Spasojevića i mr Sretka Jankovića, članova veća, sa savetnikom Aleksandrom Simić, zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv optuženog AA, zbog krivičnog dela primanja mita iz člana 254. stav 2. KZ RS, odlučujući o žalbi branioca optuženog AA, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Požarevcu K.br.71/04 od 19.01.2005. godine, nakon održane javne sednici veća u smislu člana 375. ZKP-a, doneo je dana 23.02.2006. godine,

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba branioca optuženog AA i presuda Okružnog suda u Požarevcu K.br.71/04 od 19.01.2005. godine, POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Požarevcu K.br.71/04 od 19.01.2005. godine, optuženi AA, oglašen je krivim zbog izvršenja krivičnog dela primanja mita iz člana 254. stav 2. KZ RS, pa ga je sud primenom navedenog zakonskog propisa i odredbi članova 3, 5, 33, 38, 41, 42, 43. i 50. OKZ-a osudio na kaznu zatvora u trajanju od osam meseci, u koju mu se ima uračunati vreme provedeno u pritvoru od 04.08. do 26.08.2004. godine.

Na osnovu člana 60. i 69. OKZ-a, te člana 254. stav 5. KZ RS, prema optuženom je izrečena mera bezbednosti oduzimanja predmeta izvršenja krivičnog dela - 250 eura i to u apoenima dve novčanice u apoenima od 100 eura, serijskih brojeva HOO823476782, HO3644884244, i jedna novčanica u apoenu od 50 eura serijskog broja HOO419316824.

Optuženi je obavezan da plati sve troškove krivičnog postupka, koliko isti po troškovniku suda budu iznosili, o čemu će predsednik veća doneti posebno rešenje, kao i da na ime sudskog paušala plati sudu iznos od 5.000,00 dinara, sve u roku od 15 dana od dana pravnosnažnosti presude.

Protiv navedene presude žalbu je blagovremeno izjavio branilac optuženog advokat AB, iz svih zakonskih razloga, sa predlogom da Vrhovni sud preinači pobijanu presudu i optuženog oslobodi. Branilac je zahtevao da bude pozvan na sednicu veća.

Republički javni tužilac je dopisom Ktž.br.845/05 od 25.04.2005. godine, predložio da Vrhovni sud odbije kao neosnovanu žalbu branioca optuženog i da prvostepenu presudu potvrdi.

Vrhovni sud je održao sednicu veća u prisustvu branioca optuženog advokata AB, a u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, pa pošto je u svemu postupljeno u smislu člana 375. ZKP-a, Vrhovni sud je razmotrio spise predmeta zajedno sa pobijanom presudom, koju je po službenoj dužnosti ispitao u smislu člana 380. ZKP-a i žalbom, pa je po oceni žalbenih navoda i predloga, našao:

Žalba je neosnovana.

Pobijanom presudom, kao i postupkom koji je prethodio donošenju iste nisu učinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti je njome povređen krivični zakon na štetu optuženog, na koje povrede Vrhovni sud kao drugostepeni povodom žalbe u smislu člana 380. ZKP-a, pazi po službenoj dužnosti.

Sledstveno tome, neosnovano se žalbom branioca optuženog pobija prvostepena presuda zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka.

Naime, ne mogu se prihvatiti navodi iz žalbe branioca optuženog da je prvostepeni sud između ostalog kao dokaz cenio fotodokumentaciju u spisima predmeta od 05.08. do 30.07.2004. godine i na njoj zasnovao presudu, pri čemu je prema žalbenim navodima policija zloupotrebila odredbe ZKP-a za nedozvoljeno snimanje optuženog, kao i da prvostepeni sud nije objasnio zašto je bilo neophodno da se pretresanje optuženog izvrši bez naredbe istražnog sudije. Naime, pravilan je zaključak prvostepenog suda da je navedena fotodokumentacija Ku.17/04 od 05.08. do 30.07.2004. godine, u celosti validna, obzirom da je sačinjena i izdata od strane ovlašćenih službenih lica i ustanova u granicama njihovih zakonskih ovlašćenja i po svim pravilima njihove struke i po odredbama ZKP-a, obzirom da je pretres lica - optuženog izvršen shodno članu 81. stav 5. ZKP-a, kojima je propisano da ovlašćena službena lica SUP-a mogu bez naredbe o pretresanju, bez svedoka sprovesti pretresanje lica prilikom lišenja slobode, ako postoji sumnja da će odbaciti, sakriti ili uništiti predmete koje treba od njega oduzeti kao dokaz u krivičnom postupku, pravilno nalazeći da je to u konkretnom slučaju bilo i neophodno, te da samim tim fotodokumentacija čini sastavni deo zapisnika o pretresanju lica i potvrde o privremenom oduzimanju predmeta od lica, pravilno nalazeći da nije sastavni deo praćenja i video snimaka optuženog.

Pobijajući prvostepenu presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, žalbom branioca optuženog se u suštini osporava ocena dokaza izvedenih od strane prvostepenog suda i ponavljaju navodi odbrane optuženog.

Vrhovni sud nalazi da se neosnovano žalbom pobija prvostepena presuda zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, a obzirom da je prvostepeni sud na osnovu izvedenih i pravilno ocenjenih svih dokaza, bliže označenih u obrazloženju pobijane presude i iznete odbrane optuženog, pravilno i u potpunosti utvrdio činjenično stanje, te došao do nesumnjivog zaključka, da je optuženi kao službeno lice - sudski izvršitelj Opštinskog suda u ___ zahtevao od BB novčani poklon u vremenu i iznosu kao u izreci presude, a potom 04.08.2004. godine u bašti kafića "VV" od istog je primio poklon - novac u iznosu od 250 eura, da u okviru svog službenog ovlašćenja izvrši službenu radnju koju je morao izvršiti - da sprovede izvršenje u predmetu I.1071/96, ispražnjenjem i predajom nepokretnosti kuće GG, BB, a na osnovu pravnosnažne i izvršne presude Opštinskog suda u Požarevcu P.br.2083/95 od 26.03.1996. godine.

Navedeno činjenično stanje, po oceni Vrhovnog suda, prvostepeni sud je na nesumnjiv način utvrdio pre svega na osnovu iskaza svedoka BB, koji je nedvosmisleno i jasno dao celovitu sliku kritičnog događaja u ovoj krivičnopravnoj stvari, pravilno nalazeći da nije imao razloga da bespotrebno tereti optuženog, a saglasan je i potkrepljen i sa pismenim dokazima u spisima predmeta - presudom Okružnog suda Požarevac Kž.II 287/03 od 25.04.2003. godine, kojim je potvrđena presuda Opštinskog suda u Požarevcu P.br.556/02 - 37 od 13.11.2002. godine, kojom je odbijen kao neosnovan tužbeni zahtev tužilje kojim je tražila da se poništi ugovor o kupoprodaji zaključen između DD kao prodavca i BB kao kupca, predmetne stambene zgrade, na osnovu punomoćja od 11.03.2004. godine, iz kog proizilazi da je BB oglasio ĐĐ da može u njegovo ime da preuzme posed stambene zgrade GG, a može i da oglašava i prodaju stambene zgrade, da nađe kupce, a koje punomoćje je overeno 11.03.2004. godine u Opštinskoj upravi Zrenjanin. Osim toga, odlučne činjenice su utvrđene i na osnovu drugih dokaza: kupoprodajnog ugovora od 11.01.1993. godine, zaključenog između prodavca DD koga zastupa EE i BB, a za iznos od 40.000.000,00 dinara, na osnovu rešenja Opštinskog suda Požarevac od 20.10.1997. godine, kojim je odbijen prigovor trećeg lica DD kao neosnovan i odlučeno da je dozvoljeno izvršenje prema dužnicima ŽŽ i ZZ, radi iseljenja iz stambene zgrade, zatim na osnovu zapisnika i potvrde o pretresanju stana i drugih prostorija i ulaženje u stan i druge prostorija broj 17/04 od 04.08.2004. godine, iz kog proizilazi da je izvršen pretres u stan optuženog i da tom prilikom nisu nađeni predmeti koji bi mogli služiti kao dokaz i da je pretres izvršen po svim pravilima zakona u prisustvu građana, držaoca stana, advokata i da nije bilo nikakvih primanja na osnovu zapisnika o pretresanju lica UBPOK-a broj Ku.17/04 od 04.08.2004. godine, iz kog se utvrđuje da su radnici SUP-a Beograd - UBPOK, izvršili pretres nad licem II u prisustvu građana i da je pretresanje izvršeno bez naredbe na osnovu ovlašćenja iz člana 81. stav 5. ZKP-a, kojom prilikom su kod optuženog pronađeni i oduzeti predmeti 250 eura, da je zapisnik lično potpisao optuženi kao i prisutni građani, pri čemu optuženi nije imao nikakav prigovor, te na osnovu potvrde o privremenom oduzimanju predmeta na osnovu fotodokumentacije iz koje se utvrđuje bliži

izgled predmetnih novčanica, i izgled torbice, kao i na osnovu uvida u spise predmeta I.br.1071/96.

Pri tome, je prvostepeni sud dao jasne i uverljive razloge u obrazloženju svoje presude zašto nije prihvatio odbranu optuženog da je pronađeni novac bio novac za troškove postupka, jer je prema žalbenim navodima pronađeni iznos novca orijentaciono odgovarao visini troškova koji po njegovoj proceni iznose 20.000,00 dinara, pravilno nalazeći da je kontradiktorna i protivurečna ostalim izvedenim dokazima, a pre svega iskazu svedoka BB koji je bio kategoričan kako u prethodnom postupku, tako i na glavnom pretresu u tvrdnji da je taj novac optuženi tražio od njega da mu da lično na ruke, i to u dužem vremenskom periodu menjajući visinu istog i valutu, i to kako bi mu završio predmet, a da on optuženom nije dugovao nikakav iznos na ime troškova postupka, što je utvrđeno i pismenim dokazima, koji su napred navedeni, pri čemu prvostepeni sud pravilno zaključuje da je ovakva odbrana optuženog i nelogična, da optuženi prima novac navodno za troškove krivičnog postupka van suda u stranoj valuti, a za isto ne izdaje potvrdu, niti u spisima predmeta ima bilo kakve opomene niti bilo kog drugog pismenog dokaza da se od BB traži da na ime troškova izvršenja uplati određeni iznos ili da isti duguje sudu, iako po Zakonu o izvršnom postupku sve troškove plaća dužnik. Naime, prvostepeni sud je na osnovu napred navedenih pismenih dokaza na nesumnjiv način utvrdio da BB nije predat ključ od kuće i da isti nije doveden u posed, kao i da ne duguje nikakav novac sudu na ime troškova, niti je obavezan bilo kakvim aktom suda da uplati bilo koji iznos na ime troškova, već mu je naloženo da sam obezbedi prostor i radnu snagu za smeštaj stvari, da su svi troškovi postupka sudu izmireni, da se iz spisa predmeta vidi da je izvršena plenidba stvari od strane dužnika za izmirenje troškova, što znači da su troškovi naplaćivani od dužnika, a ne od poverioca, kako se to neosnovano navodi u žalbi, a kako je to neosnovano isticao optuženi tokom postupka, a da je poverilac BB izmirio dugovanja koja su od njega tražena, što potvrđuju uplatnice.

Prema tome, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno i u potpunosti utvrdio činjenično stanje, a da se žalbom branioca optuženog samo ponavljaju navodi odbrane optuženog, koje je prvostepeni sud pravilno cenio kako je to napred navedeno, i u istoj se ne navode nove činjenice, niti novi dokazi, koji bi zaključak prvostepenog suda doveli u sumnju. Pri tome prvostepeni sud je cenio i ostale navode iz žalbe branioca optuženog koji se odnose na činjenično stanje, ali je našao da isti nisu od uticaja na pravilnost zaključivanja prvostepenog suda.

Na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje, prvostepeni sud je pravilno primenio krivični zakon kada je našao da su se u krivičnopravnim radnjama optuženog II stekla sva zakonska obeležja krivičnog dela primanja mita iz člana 254. stav 2. KZ RS, za koje ga je oglasio krivim, pa se neosnovano žalbom branioca optuženog pobija prvostepena presuda i zbog povrede krivičnog zakona. Naime, pravilan je zaključak prvostepenog suda da je optuženi krivično delo izvršio sa direktnim umišljajem, jer je u trenutku preduzimanja napred navedenih radnji bio svestan da je kao službeno lice morao izvršiti – sprovesti izvršenje u predmetu I.1071/96, bez novčanog poklona koje je zahtevao, pa je i pored toga zahtevao i primio novčani poklon u iznosu od 250 eura kako bi izvršio službenu radnju koju je morao izvršiti, izražavajući na taj način volju i htenje za nastupanje zabranjene posledice, a koja je i nastupila. Pri tome prvostepeni sud je dao jasne i uverljive razloge zašto nije prihvatio navode odbrane da to što je optuženi primio novac koji je od njega odmah i oduzet predstavlja samo pokušaj, a ne svršeno delo, pravilno nalazeći da je delo svršeno onog momenta kada je optuženi primio novac, dakle došao u njegovu pritežanje. Pored toga, neosnovani su i žalbeni navodi da optuženi nema svojstvo službenog lica koje može da izvrši predmetno krivično delo, a obzirom da je optuženi kao sudski izvršitelj Opštinskog suda u Požarevcu imao svojstvo službenog lica, te su i u ovom delu suprotni žalbeni navodi ocenjeni kao neosnovani.

Vrhovni sud nalazi da se neosnovano žalbom pobija prvostepena presuda i u delu odluke o kazni.

Naime, kazna zatvora u trajanju od osam meseci uz uračunavanje vremena provedenog u pritvoru kao u izreci pobijane presude, na koju je optuženi osuđen zbog izvršenja predmetnog krivičnog dela i po nalaženju Vrhovnog suda u skladu je sa težinom učinjenog dela, stepenom društvene opasnosti krivičnog dela i krivične odgovornosti optuženog kao učinioca, kao i sa ostalim relevantnim okolnostima – olakšavajućim na strani optuženog, koje su sve pravilno utvrđene i navedene u obrazloženju pobijane presude, i koje su, a nasuprot iznetim žalbenim navodima branioca optuženog pravilno cenjene od strane prvostepenog suda. Istima je i po nalaženju Vrhovnog suda prvostepeni sud dao adekvatan značaj, pravilno nalazeći da imaju karakter osobito olakšavajućih okolnosti, koje opravdavaju primenu instituta ublažavanja kazni – član 42. i 43. OKZ-a.

Stoga se sa ovako odmerenom kaznom, i po nalaženju Vrhovnog suda, može ostvariti svrha kažnjavanja predviđena odredbom člana 33. OKZ-a, pa se ne mogu prihvatiti žalbeni navodi da je prvostepeni sud dao premali značaj olakšavajućim okolnostima i da je izrečena kazna prestroga, a tim pre što se u ovoj žalbi ne navode nove činjenice koje prvostepeni sud nije cenio prilikom odmeravanja kazne optuženom, a koje bi bile od značaja za istu.

Vrhovni sud nalazi da se neosnovano žalbom branioca optuženog pobija prvostepena presuda i u delu odluke o meri bezbednosti, obzirom da je prvostepeni sud pravilnom primenom zakonskih odredbi prema optuženom izrekao meru bezbednosti oduzimanja predmeta izvršenja krivičnog dela i to 250 eura u apoenima kao u izreci presude, te da se stoga ne mogu prihvatiti žalbeni navodi da kako su navedene novčanice vlasništvo policije, pa se ne mogu oduzeti od optuženog, a obzirom da su predmetne novčanice prilikom pretresanja optuženog pronađene kod optuženog i uz potvrdu oduzete.

Sa iznetih razloga, a na osnovu odredbe člana 388. ZKP-a, Vrhovni sud je doneo odluku kao u izreci presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Aleksandra Simić, s.r. Slobodan Rašić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

lji